

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA pw. św. Józefa Oblubieńca NMP

Makowiska, ul. Radomszczańska 56/62;

Kontakt: tel.: 34 311 16 84 e-mail: iparafia@op.pl www.makowiska.pl

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

MSZE ŚWIĘTE W NIEDZIELE:

godz. 7.30, 9.00, 12.00,

Janki - godz. 10.30

Ładzin - sobota, godz. 17.30

MSZA ŚWIĘTA W DNI POWSZEDNIE:

godz.: 16.30 (okres zimowy)

KANCELARIA PARAFIALNA:

wtorek, środa, czwartek, piątek
godz. 15.30 – 16.00

NABOŻEŃSTWA COMIESIĘCZNE:

PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA

pół godziny przed Mszą św. adoracja
Najświętszego Sakramentu

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

po Mszy św. wieczornej - modlitwy
do Najświętszego Serca Pana Jezusa

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA

Msza św. ku czci Niepokalanego
Serca NMP

TRZECI PIĄTEK MIESIĄCA

po Mszy św. koronka do Bożego
Miłosierdzia

PIERWSZA NIEDZIELA MIESIĄCA

godz. 7.30 – Msza św. za zmarłych
z wypominkami

ŚWIĘTA NAKAZANE czyli dlaczego w Nowy Rok trzeba iść do kościoła?

Wśród licznych świąt kościelnych można wyróżnić i takie, w które – zgodnie z pierwszym przykazaniem kościelnym – wierni zobowiązani są do uczestnictwa we mszy świętej oraz do powstrzymywania się od prac niekoniecznych. Są to święta obowiązkowe lub inaczej święta nakazane. Jednym z nich jest dzień 1 stycznia, w którym Kościół obchodzi Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi. Zaniedbanie obowiązku uczestnictwa we mszy świętej w tym dniu bez ważnego powodu jest przyczyną grzechu ciężkiego. Lista świąt nakazanych regulowana jest przez Kodeks prawa kanonicznego. Oto dni, w które człowieka wierzącego nie może zabraknąć na Eucharystii:

•wszystkie Niedziele w roku (w tym ta najważniejsza - Wielkanocna)

•ponadto sześć świąt nakazanych:

- 1.Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki (1 stycznia),
- 2.Uroczystość Objawienia Pańskiego (6 stycznia),
- 3.Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało),
- 4.Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (15 sierpnia),
- 5.Uroczystość Wszystkich Świętych,
- 6.Uroczystość Narodzenia Pańskiego (25 grudnia).

OPIEKUN

Kwartalnik parafii pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach

NUMER 4(8) grudzień 2016

Moi drodzy,

Kolejny raz przeżywamy okres Adwentu, przez który przygotowujemy się do Bożego Narodzenia i przypominamy sobie o potrójnym przyjsciu Pana Jezusa.

Pierwsze Jego przyjscie dokonalo się w Betlejem. Drugie nastapi na koncu czasow i do niego trzeba się solidnie przygotowac.

Jest i trzecie: przejście Jezusa pośród nas dziś. Adwent ma wyostrzyć naszą wrażliwość na Jezusa przychodzącego teraz: przez Słowo Boże, przez wydarzenia i przez obecność drugiego człowieka.

Ks. Andrzej Chrzanowski
Proboszcz

PRZED NAMI...

GRUDZIEŃ

- 6-8.12 – Rekolekcje parafialne
- 6.12 – Spotkanie ze św. Mikołajem
- 8.12 – Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP (Poświęcenie medalików dla dzieci klas III)
- 11.12 – Niedziela „Gaudete”
- 15.12 – Odwiedziny chorych
- 16.12 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
- 24.12 – godz. 9.00 - Powitanie żłóbka
godz. 21.00 – Msza św. wigilijna (Ładzin)
godz. 22.00 – Msza św. wigilijna (Janki)
godz. 24.00 – Pasterka
- 25.12 – Narodzenie Pańskie
- 26.12 – Święto Św. Szczepana M.
- 27.12 – Święto Św. Jana Apostoła
- 28.12 – Święto Świętych Młodzianków
- 31.12 – godz. 16.00 – Msza św. „niedzielną” na zakończenie roku z nabożeństwem dziękczynno-przebiegłym

STYCZEŃ

- 1.01 – Świętej Bożej Rodzicielki Maryi; godz. 12.00- Msza św. za chorych i starszych wiekiem
- 6.01 – Objawienie Pańskie
- 8.01 – Niedziela Chrztu Pańskiego; Poświęcenie książeczek do nabożeństwa dla dzieci klas III.
- 18-25.01 – Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan
- 20.01 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
- 21.01 – pielgrzymka dzieci do Domu Królowej na Jasną Górę

LUTY

- 2.02 – Ofiarowanie Pańskie; Dzień Życia Konsekwowanego
- 10.02 – Środa Popielcowa
- 11.02 – NMP z Lourdes; Światowy Dzień Chorego
- 17.02 - Koronka do Bożego Miłosierdzia

WIGILIJNE ŚWIECE CARITAS

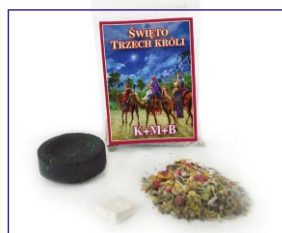
Po raz 23. na polskich stołach zapłonę światło solidarności z najbardziej potrzebującymi w Polsce i na świecie.

OPLATKI WIGILIJNE

Poświęcone opłatki na stół wigilijny są do nabycia w zakrystii już od I Niedzieli Adwentu.

ŚWIĘTO TRZECH KRÓLI

W Uroczystość Objawienia Pańskiego poświęcamy krede i mirrę. Gotowe zestawy do nabycia w tym dniu w kościele

PROGRAM REKOLEKCJI ADWENTOWYCH 6 - 8 grudnia 2016 r.

WTOREK - 6 grudnia

17.00 – Msza św. na rozpoczęcie Rekolekcji Adwentowych

ŚRODA – 7 grudnia

9.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną
11.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną
14.30 - Msza św. w Ładzinie
15.30 - Msza św. w Jankach
17.00 - Msza św. roratnia z udziałem dzieci
Po Mszy spotkanie z kandydatami do bierzmowania

CZWARTEK - 8 grudnia

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP - Dzień Spowiedzi

9.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną (spowiedź od 8.30)
11.00 - Msza św. z nauką rekolekcyjną
14.30 - Msza św. w Ładzinie (Spowiedź od 14.00)
15.00 - Msza św. w Jankach (Spowiedź od 14.30)
17.00 - Msza św. roratnia z udziałem dzieci przygotowujących się do I Komunii św. (wręczenie szkaplerzy)

Przedświąteczne odwiedziny chorych odbędą się w czwartek, 15 grudnia.

ZAPRASZAMY NA RORATY

8 września 2016 rozpoczął się rok Jubileuszu 300-lecia Koronacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej koronami papieskimi. Miało to miejsce 8 września 1717 r. Korony przesłał papież Klemens XI. Było to pierwsze w świecie takie wydarzenie poza Rzymem.

Zapraszam wszystkie dzieci do udziału w roratach, podczas których poznamy fascynującą historię Jasnej Góry, Obrazu Czarnej Madonny oraz Jej rolę w dziejach Polski i konkretnych ludzi. Przed ołtarzem pojawi się skarbona, do

której będziemy składać nasze prośby i podziękowania do Matki Bożej, które z kolei zostaną wysłane na Jasną Górę, gdzie paulini złożą je przed cudownym obrazem Matki Bożej. Dzieci na pierwszym spotkaniu otrzymają dużą planszę z wizerunkiem Maryi, a w każdym kolejnym dniu obrazki do przyklejenia w postaci dwóch koron i osiemnastu wotów.

Okolicznościowy lampion na tegoroczne roraty można znaleźć w grudniowym numerze Małego Gościa, dostępnym w zakrystii.

Dla dzieci, które wezmą udział w roratach, zorganizowany zostanie wyjazd autokarowy „do domu Królowej” na Jasną Górę w sobotę, 21 stycznia.

WIGILIA NARODZENIA PAŃSKIEGO W NASZEJ RODZINIE

Mądrość chrześcijańska charakteryzuje się tym, że zawsze stara się przygotować swoich wiernych do najważniejszych wydarzeń życia religijnego. Takim wydarzeniem bez wątpienia jest uroczystość Bożego Narodzenia, dlatego też poprzedza ją czuwanie będące przygotowaniem do świętowania narodzin Zbawiciela, zwane wigilią. Wigilia Bożego Narodzenia

korzeniami sięga tradycji starotestamentalnej, gdzie poprzedzała uroczystości szabatu. W Nowym Testamencie wigilie poprzedzały obchód wielu świąt. W Polsce Wigilia Bożego Narodzenia zachowała taki charakter do dziś.

Bożonarodzeniowa Wigilia stanowi kulminacyjny punkt przeżyć adwentowych w rodzinach chrześcijańskich. Ma ona w sobie coś z charakteru sakramentalnego, przyczyniającego się do głębokiego przeżywania radości Betlejemskiej Nocy.

Nie zawsze jednak we wszystkich chrześcijańskich rodzinach przeżywa się tę wieczerzę w sposób w pełni religijny. Jak ją właściwie przeżyć, w duchu głębokiej wspólnoty z całym Kościołem? Otóż Wieczerzę Wigilijną rozpoczynamy od zapalenia świecy (Caritas) znajdującej się na stole. Powinien to uczynić ojciec mówiąc: " Światło Chrystusa". Wszyscy zgromadzeni odpowiadają: "Bogu niech będą dzięki". Następnie wszyscy odmawiają Anioł Pański, po czym jeden z uczestników odczytuje słowa Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2, 1-8).

Zanim weźmiemy w ręce opłatek i połamiemy się z bliskimi i z tymi, którzy nam opłatek przysłali, wypada, abyśmy objęli modlitwą wszystkich, których chcemy w ten wieczór wspominać i być z nimi w jedności. Możemy się więc pomodlić za Ojca Świętego, biskupów, kapłanów, którzy trudzą się, by nas prowadzić drogami zbawienia. W dalszej kolejności warto wspomnieć w swojej modlitwie wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych i głodnych na całym świecie, by i oni zostali pocieszeni i umocnieni Dobrą Nowiną tej świętej Nocy. Wreszcie ogarnijmy naszą modlitwą także bliskich naszemu sercu zmarłych, prosząc o szczęście wieczne dla nich. Dopiero po wspólnej modlitwie ojciec rodziny bierze talerz z opłatkami i rozdaje go wszystkim uczestnikom wieczerzy, po czym następuje łamanie się nim i składanie życzeń. Pod koniec wieczerzy przychodzi pora na śpiewanie kolęd tak pięknie wyrażających tajemnicę, która w ten wieczór wszystkich zgromadziła przy wigilijnym stole.

CZY W WIGILIĘ OBOWIĄZUJE POST?

Według obowiązujących przepisów kościelnych w wigilię Bożego Narodzenia nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Złagodzenie przepisów postnych nastąpiło z chwilą wprowadzenia w 1983 roku nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego. Wstrzemięźliwość od spożywania mięsa lub innych pokarmów, zgodnie z zarządzeniem

Konferencji Episkopatu, należy zachowywać we wszystkie piątki całego roku, chyba że w danym dniu przypada jakaś uroczystość, natomiast post ścisły (ilościowy i jakościowy) obowiązują w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek. Oznacza to, że jeśli ktoś nie zachowa postu w Wigilię, to nie ma grzechu, jednak **Kościół zachęca do zachowania wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych w wigilię Bożego Narodzenia, ze względu na wyjątkowy charakter tego dnia w Polsce.**

POKÓJ TEMU DOMOWI - wizyta duszpasterska w rodzinie

Po świętach Bożego Narodzenia rozpocznie się doroczna wizyta kolędowa. Zaproszenie kapłana do domu jest wyrazem publicznego wyznania wiary, a zarazem znakiem żywej więzi z Kościołem. Wizyta duszpasterska ma charakter małej liturgii sprawowanej w domowym sanktuarium. Jej celem jest:

- wspólna modlitwa i błogosławieństwo dla rodziny i domu,
- poznanie Parafian i duszpasterza z bliska,
- rozmowy na tematy życia religijnego,
- możliwość podsunienia duszpasterzowi propozycji i uwag dotyczących życia parafii oraz okazja do złożenia ofiary na określone cele.

Dzień wizyty duszpasterskiej jest szczególnym przeżyciem, dlatego rodzina powinna być w miarę możliwości w komplecie. Zwykle tak właśnie jest, ale bywają także sytuacje kuriozalne, kiedy mimo zapowiedzianej wizyty, księdza przyjmuje sama matka, podczas gdy ojciec rodziny „załatwia ważne sprawy” na podwórku, syn „jeszcze śpi”, a córka „za chwilę gdzieś wychodzi”. Kiedy indziej ktoś prosi się osoby trzecie, aby „w zastępstwie” przyjęły księdza. Takie postawy świadczą o niezrozumieniu, czym są duszpasterskie odwiedziny, a może nawet o lekceważącym stosunku do kapłana, który może czuć się w tym domu jak intruz. Nawet jeśli wyznaczony termin kolędy nam nie pasuje należy pamiętać, że zawsze istnieje możliwość zamówienia kolędy w terminie dodatkowym, przypadającym najczęściej w którąś z sobót.

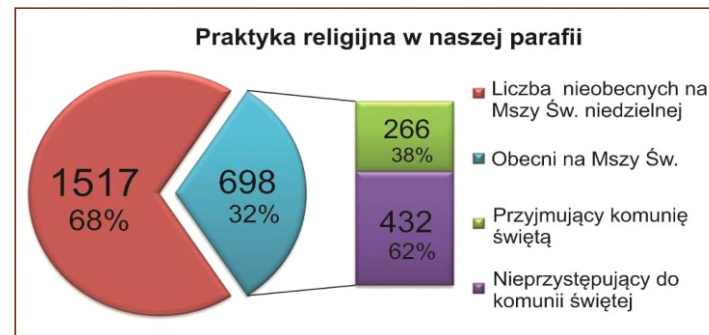
Do wizyty duszpasterskiej należy przygotować:

- stół nakryty białym obrusem,
- krzyż - znak naszej wiary i pamięci o miłości Jezusa ukazanej na krzyżu,
- dwie świece - symbol Chrystusa, który jest dla nas Światłem i Nauczycielem, którego słuchamy i naśladujemy,
- wodę święconą - znak chrztu świętego; pokropienie przypomina, że jesteśmy dziećmi Bożymi i należymy do Chrystusa.
- Pismo Święte - na znak, że karmimy się Słowem Bożym.
- Dzieci przygotowują zeszyty do religii oraz książeczki do wklejania obrazków z każdej niedzieli;

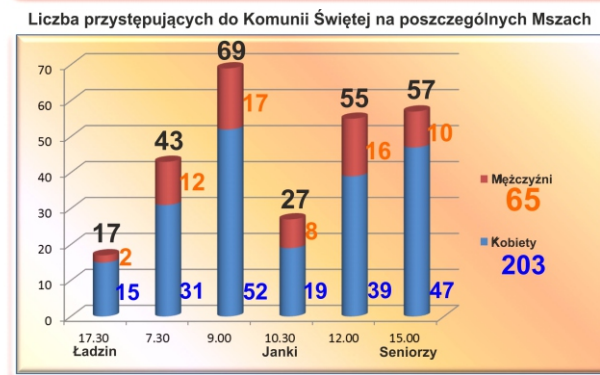
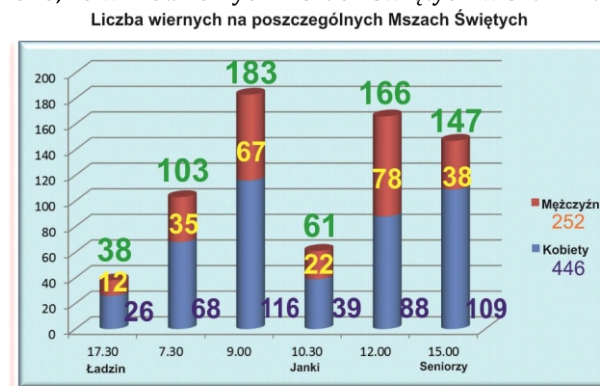
Ponadto wyłączamy telewizor lub radio, przedmioty religijne do poświęcenia kładziemy na stole, a słowa modlitwy wypowiadamy wszyscy (nie tylko ksiądz z ministrantami).

LICZENIE WIERNYCH

16 października odbyło się doroczne liczenie wiernych naszej parafii. Poniższe wykresy przedstawiają dane liczbowe i procentowe dotyczące obecnych w tym dniu w kościele i u Komunii św. oraz pokazują rezultaty liczenia na poszczególnych Mszach św. Jak z naszym praktykowaniem? Liczby mówią same za siebie.

Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego udostępnił wyniki ubiegłorocznego liczenia wiernych. Wykazało ono, że w niedzielnych mszach świętych w skali kraju uczestniczy 39,1 procent Polaków. Komunię świętą w tym czasie przyjmowało 16,3 procent mieszkańców w naszym kraju katolików. Jednocześnie zauważa się wyraźne różnice między niektórymi obszarami kraju. Najbardziej religijny jest południowy wschód: diecezja tarnowska (we Mszach uczestniczyło 70,1% diecezjan), rzeszowska (64,6%) i przemyska (59,6%). Najmniej wiernych natomiast praktykuje w diecezjach północno-zachodnich: szczecińsko-kamieńska (24,9%) i koszalińsko-kołobrzeska (25,8%) oraz łódzkiej (24,8%).

Historia parafii w świetle Księgi Chrzta z lat 1904 - 1939

W kancelariach parafialnych znajduje się na ogół wiele cennych źródeł informacji dotyczących nie tylko danych statystycznych uwzględniających chrzty, zawierane śluby lub daty zgonów, jakie miały miejsce na przestrzeni wieków. Wiele kancelarii posiada

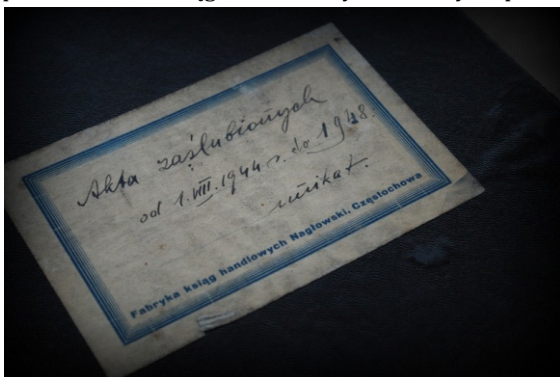

też inne niezwykle wartościowe źródła historyczne, które ukazują na przykład istotne wydarzenia z danej parafii z minionych epok. Pod tym względem zasoby poszczególnych kancelarii czasami znacznie się różnią. Jest to zależne od specyfiki danej parafii oraz jej historii. Nie wszystkie ważne źródła w poszczególnych parafiach zachowały się z uwagi na wiele czynników, na przykład pożary lub okresy zaborów czy okupacji.

W naszej parafii jednym z cenniejszych źródeł historycznych jest księga chrztów z lat 1904 - 1939, wcześniejsze bowiem księgi metrykalne zostały już przekazane do archiwum diecezjalnego. Jest to dokument prostokątnego formatu o wymiarach około 40x30 cm liczący około 200 stron, z których zdecydowana większość jest zapisana.

Obowiązek zapisywania udzielanych w parafiach rzymskokatolickich ślubów i chrztów wprowadził sobór trydencki 11 XI 1563 r.

W ramach dekretu *Tametsi dubitandum*, normującego prawo małżeńskie, sobór postanowił, że w prowadzonych przez proboszczów księgach zaślubionych powinny znajdować się wpisy dotyczące imion nowożeńców, świadków ślubu oraz dzień, miesiąc, rok i miejsce zawarcia małżeństwa. W podobny sposób nakazał sobór prowadzenie ksiąg ochrzczonych. Każdy wpis chrztu zawierać miał odgąd: imię

i nazwisko dziecka, datę uroczystości, imiona rodziców, imiona i nazwiska rodziców chrzestnych oraz dane dotyczące osoby udzielającej chrztu. W postanowieniach soboru nie było jednak żadnej wzmianki o konieczności prowadzenia ksiąg zmarłych. Dopiero tzw. Rytuał Rzymski wydany w 1614 r. przez papieża Pawła V nałożył na proboszczów parafii rzymskokatolickich obowiązek prowa-

dzienia pięciu kategorii ksiąg metrykalnych: ochrzczonych, bierzmowanych, zaślubionych, zmarłych i tzw. *status animarum*, czyli ksiąg zawierających rejestry parafian. Sprecyzowano także szczegółowo formę i treść poszczególnych wpisów.

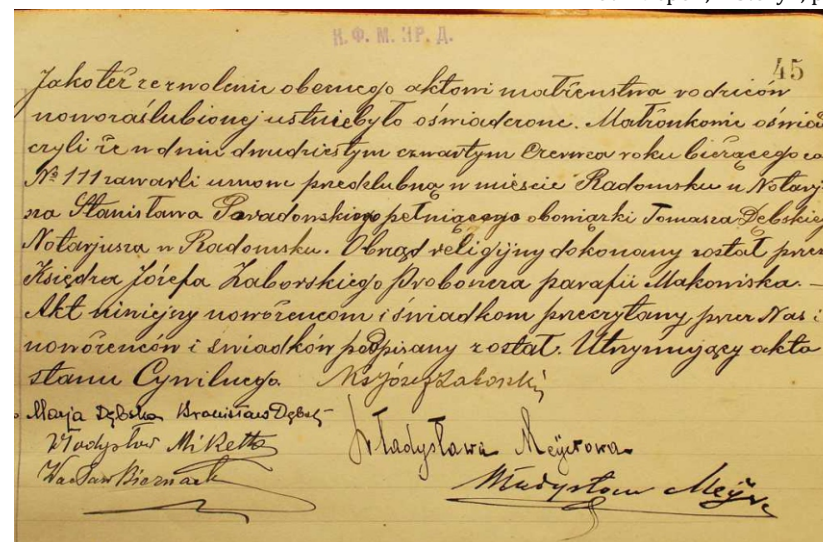
W Polsce kościelne synody zajęły się zagadnieniem metryk kościelnych dopiero w drugiej połowie XVI w. Prowadzenie ksiąg metrykalnych w latach wcześniejszych należało do rzadkości. Kolejne znaczące zmiany w procedurach prowadzenia takich dokumentów miały miejsce w XVII i XVIII wieku. W okresie rozbiorów kościelna rejestracja metrykalna nabrała charakteru urzędowej ewidencji ruchu ludności.

Przypatrując się Księdze Chrzta z lat 1904 - 1939, znajdującej się w zasobach naszej kancelarii parafialnej na uwagę zasługuje kilka kwestii. Na każdej stronie dokumentu widnieje kilka rubryk zatytułowanych w języku łacińskim, które uwzględniają między innymi miejsce zamieszkania (*Locus habitationis defuncti*), imię i nazwisko (*nomen et cognomen*), dzień śmierci (*Datum*), nazwiska i imiona rodziców (*Parentes*) oraz informacje o osobach, które zmarli pozostawili (*Qui supervixit*) i przyczynach śmierci (*Adnotationes*). Nie wszystkie rubryki są wypełnione. Najmniej informacji znajduje się w rubrykach dotyczących osób pozostawionych. W innych miejscach trudności sprawia precyzyjne odczytanie zawartych informacji z uwagi na wiek dokumentu.

Wyszczególnienie wszystkich zawartych w księdze chrztów zapisów jest niemożliwe w tym krótkim artykule, dlatego warto bliżej przyjrzeć się zasługującemu na większą uwagę okresowi od 1920 do 1930 r. Wielu z naszych parafian, którzy odeszli w tamtych latach doświadczyło chorób, na które umierało wówczas wielu Polaków. Wpisuje się to w statystyki licznych chorób zakaźnych, jakie odnotowywano we wskazanym czasie w skali całego kraju. Były nimi między innymi: tyfus, szkarlatyna, ospa lub zapalenia płuc. W rubrykach poświęconych przyczynom zgonów można znaleźć także takie jak: starość, suchoty, zaziębienie, dyzenteria, krwotok, koklusz, udar, rak na twarzy, astma, zabicie przez pioruna lub śmierć przez utonięcie.

Księgi chrztów oraz inne dokumenty dostępne w archiwach parafialnych są nie tylko cennym źródłem informacji dla historyków. Stanowią także wartościowe źródła dla samych parafian, z których wielu chciałoby zapewne w sposób bardziej szczegółowy poznać dzieje swoich bliższych i dalszych przodków oraz pielęgnować pamięć o nich.

Piotr Nicpoń, historyk, politolog

KĄCIK PATRIOTYCZNY

W obronie ojczystej mowy

Dzieci biorące udział w strajku

20 maja 1901 r. we Wrześni - małej miejscowości w zaborze pruskim, dzieci z najstarszych klas odmówiły przyjęcia katechizmów do nauki religii w języku niemieckim, nie chcieli także na lekcjach religii odpowiadać w tym języku. Władze szkolne obawiając się, że strajk może rozciągnąć się na inne szkoły, wzmogły represje. Wobec dzieci zastosowano karę chłosty. Bito je w obecności inspektora szkolnego Wintera. Płacz uczniów usłyszeli przechodnie, szybko pod szkołą zgromadziło się ok. 1000 osób. Wiele z nich złożyło nauczycielom żądając zaprzestania bicia i prześladowania ich dzieci. Kulminacja buntu w szkole we Wrześni nastąpiła zimą na przełomie lat 1901/02. Na 158 uczniów w najwyższych klasach strajkowało 118. Kiedy nie można było złamać oporu dzieci, karano rodziców: podniesiono podatek szkolny, wymuszano coraz wyższe kary finansowe za nieobecność na lekcjach. Szczególnie aktywnym uczniom przedłużano naukę ponad 14 rok życia lub cofano dzieci z klas wyższych do niższych. Za demonstrację przed szkołą sąd ukarał 20 osób - rodziców i małoletnich (orzeczono wyroki od 2 miesięcy do 2,5 lat więzienia i grzywny). Strajk wygasł dopiero na początku roku szkolnego 1904/5, jednak to był dopiero początek protestów. W 1906 r. w zaborze pruskim strajkowało ok. 75 tys. dzieci w ok. 800 szkołach (na 1100).

W obronie ojczystej ziemi

Michał Drzymała z żoną

W latach 1905-09 Michał Drzymała, zwyczajny polski chłop stał się osobą opisywaną w USA, Wielkiej Brytanii i Francji, stając się symbolem walki z germanizacją. Drzymała pragnął wybudować dom na swojej działce, ale nowe prawo pruskie zabraniało wydawania zgody na budowę osadniczą Polaków. Była to kolejna akcja germanizacyjna w ramach Kulturkampf wprowadzonego przez kanclerza Otto von Bismarcka. Zamieszkał w wozie cyrkowym, ale ponieważ urzędnicy niemieccy twierdzili, że stojący w jednym miejscu przez ponad 24 godziny wóz jest domem, postanowił go codziennie przestawiać. Przez kilka lat trwała sądowo-administracyjna walka, w której stosowano kruczki prawne; władze pruskie zaczęły nękać Drzymałę za drobne uchybienia i w końcu udało im się usunąć wóz. Wówczas Drzymała zamieszkał w lepiance, którą wkrótce po tym zburzono. W tej sytuacji był zmuszony sprzedać działkę. Drzymała ostatecznie kupił dom w zaborze austriackim.

Województwo świętokrzyskie

ANDRZEJKI 2016

CO NAM ZOSTAŁO Z TAMTYCH LAT?

otuchy i serdeczności. Liturgię upiększył chór „Niezastąpieni” z Włoszczowy, specjalnie przybyły na naszą uroczystość, który również poprowadził drugą część spotkania w domu parafialnym. Występ chóru pod kier. p. Mieczysława Króla wzbudził uznanie uczestników i gości, wśród których był m.in. Burmistrz Miasta i Gminy Pajęczno p. Dariusz Tokarski. W uroczystości wzięło udział około 150 osób.

W niedzielę 16 października odbył się **Parafialny Dzień Seniora**. Uroczystość rozpoczęła się o godzinie 15.00 mszą św. w intencji wszystkich seniorów naszej parafii, także tych, którzy nie mogli przybyć na spotkanie. Eucharystii przewodniczył ks. Tadeusz Zawierucha, proboszcz parafii pw. Bożego Narodzenia w Częstochowie, a zarazem Duszpasterz Kolejarzy Archidiecezji Częstochowskiej. Celebrians skierował do wszystkich zgromadzonych wchodzących w jesień życia pełne ciepła słowa

CHRZTY, ŚLUBY, POGRZEBY

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Michał Suchan – Sylwia Bzdak (24.09)
Jarosław Marcinkowski – Sylwia Rejowska (08.10)
Mateusz Rączkowski – Kamila Gwazda (22.10)

Przez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Filip Bojór (25.09)
Maria Szymczykowska (01.10)
Aleksandra Kozłowska (07.10)
Aleksander Kruk (15.10)
Maja Ciupa (22.10)
Natalia Posmyk (22.10)

Po wieczną nagrodę do Domu Ojca odeszli:

Kazimierz Nowak, l. 83 (+25.09)
Józef Jędrzak, l. 79 (+10.11)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

RODZICE CHRZESTNI – co warto wiedzieć zanim Cię poproszą?

Kandydaci na chrzestnych winni:

- mieć ukończony 16 rok życia i przyjąć wcześniej wszystkie sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego (Chrzest, Eucharystia, Bierzmowanie),
- bez przeszkód przystępować do sakramentów świętych,
- być katolikami wyznającymi swą wiarę życiem zgodnym z nauką Kościoła.

Nie wolno być rodzicem chrzestnym:

- nikomu, kto żyje w trwałej okazji do grzechu (osobom będącym w związkach niesakramentalnych, narzeczonym, którzy już przed ślubem mieszkają razem ani tym, których praca zawodowa zobowiązuje do deptania Bożych przykazań)
- młodzieży, która odmawia uczestnictwa w katechizacji.

W przypadku, kiedy rodzice naturalni są słabo praktykującymi czy nawet obojętnymi, to rola chrzestnych nabiera pierwszorzędного znaczenia, a więc mają zapewnić dziecku chrześcijańskie wychowanie. Odradza się zatem zapraszania do podjęcia obowiązków rodziców chrzestnych ludzi przygodnych, dobrze sytuowanych, którzy prawdopodobnie nie będą interesowali się wychowaniem religijnym dziecka.

CZY WSPÓŁCZESNY ISLAM ZAGRAŻA EUROPIE? refleksje w 333. rocznicę wiktorii wiedeńskiej

Rok 1683 zapisał się w dziejach Polski i Europy jednym z najważniejszych i doniosłych wydarzeń. 12 września sprzymierzone wojska polskie, cesarstwa i Rzeszy Niemieckiej pod wodzą króla Jana III Sobieskiego rozgromiły armię turecką oblegającą Wiedeń. Europa została ocalona, a zakusy Turcji dotyczące przeniesienia isla-

mu w głąb kontynentu europejskiego zahamowane.

Na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat znacznie powiększyła się liczba muzułmanów zamieszkujących kraje europejskie. Ma to ścisły związek zarówno ze wzrostem dzietności w społecznościach islamskich od dawna zamieszkujących na Starym Kontynencie jak również konsekwencjami wojen na Bliskim Wschodzie (Syria, Irak) oraz celami jakie postawiło przed sobą powstałe w roku 2014 tzw. Państwo Islamskie (ISIS). Nie bez znaczenia pozostaje także dominująca w naszym kręgu cywilizacyjnym ideologia wielokulturowości oraz polityka imigracyjna prowadzona przez władze unijne. Dominującymi krajami europejskimi ze znacznym odsetkiem ludności muzułmańskiej są: Francja, Niemcy, Wielka Brytania, Belgia. Na samym południu Francji, w Nicei czy Marsylii aż 45% dzieci i młodzieży do lat 20 to muzułmanie. W Wielkiej Brytanii w ciągu ostatnich 30 lat liczba muzułmanów zwiększyła się z 80 tys. do 3 mln, czyli 36 razy. Przekłada się to na wzrost liczby meczetów w krajach europejskich.

Poza muzułmańskimi: Bośnią, Kosowem oraz europejską częścią Turcji, szacuje się, że w Europie jest ponad 9 tysięcy meczetów. Liczba ta dynamicznie się powiększa. Część z nich mieści się w dawnych kościołach lub katedrach. Meczety powstają zarówno za zgodą władz jak też poprzez działania nielegalne. Szacuje się, że tych ostatnich na terenie samych Włoch jest ponad 700. Według różnych statystyk pochodzących z ostatnich lat liczba meczetów w poszczególnych krajach prezentuje się następująco: Francja (2500), Niemcy (2600), Wielka Brytania (ponad 1600), Holandia (430), Szwecja (około 400), Belgia (około 330), Austria (około 200). Wydaje się, że ten „pokojuowy” podbój Starego Kontynentu przez wyznawców Mahometa jest nie do zatrzymania. Niemieccy demografowie snują wnioski, że już w roku 2050 Europa stanie się kontynentem muzułmańskim.

Piotr Nicpoń

ŚWIAT KATOLICKI W LICZBACH

Liczba ludności świata i katolików

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 089 948 000	206 224 000	18,92%
Ameryka	964 836 000	613 870 000	63,62%
Azja	4 282 035 000	136 802 000	3,19%
Europa	718 995 000	287 153 000	39,94%
Oceania	37 984 000	9 877 000	26,03%
Ogółem	7 093 798 000	1 253 926 000	17,68%

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach

Kontynent	Księża i zakonnicy	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Ogółem
Afryka	439	25	355	819
Ameryka Pld i Śr.	606	19	172	797
Ameryka Płn.	19	-	1	20
Azja	193	7	136	336
Oceania	59	1	8	68
Ogółem	1316	52	672	2040

Ośrodki charytatywne i ośrodki pomocy kierowane przez Kościół

Kontynent	Szpitala	Przychodnie	Sierocińce	Domy dla starców i chronicznie chorych
Afryka	1 167	5 252	1 292	630
Ameryka	1 495	4 751	2 219	3 679
Azja	1 134	3 558	3 944	2 530
Europa	1 032	2 530	2 200	8 158
Oceania	206	536	115	521
Ogółem	5 034	16 627	9 770	15 518

SPRAWY MATERIALNO - GOSPODARCZE

W kończącym się roku przeprowadziliśmy kilka ważniejszych inwestycji, które warto przypomnieć:

- remont przedsionka kościoła z przygotowaniem niszy ołtarzowej,
- remont pomieszczeń piwnicznych plebanii,
- budowa parkingu,
- wykonanie drenażu i izolacji ścian zewnętrznych domu parafialnego (1-szy etap),
- odnowienie części pomieszczeń w domu parafialnym z umeblowaniem kuchni,
- posadzenie drzew i krzewów,
- wymiana rynien i rur spustowych na plebanii z przeróbką dachu,
- wycinka starych drzew na cmentarzu, grożących bezpieczeństwu osób i mienia,
- wykonanie schodów-chodnika do kaplicy przedpogrzebowej,
- remont/przebudowa kaplicy przedpogrzebowej (w trakcie).

Remont ten zakłada:

- wydłużenie kaplicy o ok. 3 metry (wyburzenie ścianki działowej z zastosowaniem belki nadprogowej),
- doświetlenie wnętrza przez powiększenie otworów okiennych,
- przygotowanie, pomieszczenia socjalnego obok kaplicy,
- wylewki, posadzka, tynki, elektryka, wentylacja.

Wszystkie obiekty parafialne zostały już ubezpieczone na rok 2017.

UBEZPIECZENIE CMENTARZA A UBEZPIECZENIE GROBU

Cmentarze, jak i poszczególne groby są narażone na ryzyko zniszczenia wskutek warunków atmosferycznych czy aktów wandalizmu. Należy jednak odróżnić ubezpieczenie cmentarza od ubezpieczenia poszczególnych grobów. Administratorem cmentarza jest każdorazowy proboszcz parafii, który zawiera umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej zarządcy. Kiedy mówi się potocznie, że cmentarz jest ubezpieczony, oznacza to właśnie, że jest on ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej zarządcy, a więc od wszystkiego, co spowoduje szkodę, a co nastąpiło bezpośrednio z winy zarządcy cmentarza. Ta polisa OC nie obejmuje ubezpieczenia samego nagrobka, gdyż każdy nagrobek stanowi własność opiekuna grobu, a nie własność zarządcy cmentarza. Stąd ubezpieczenia nagrobków należy dokonać we własnym zakresie. Zawiera się je zazwyczaj w ramach polisy mieszkaniowej u własnego ubezpieczyciela. Składka jest roczna, a ubezpieczenie obejmujące straty nawet do 20 tys. złotych, chroni przed działaniem sił przyrody i żywiołów, jak powódź, opady deszczu i śniegu, huragan, gradobicie, kradzież elementów nagrobka na stałe do niego przytwierdzonych, czy też akty wandalizmu.

BUDOWA PARKINGU

Kilka tygodni temu zakończyła się **budowa przykościelnego parkingu**. Prace trwały blisko dwa miesiące i polegały na utwardzeniu kostką brukową istniejącego parkingu, a także na wykonaniu chodnika prowadzącego do bramy głównej. Parking posiada 50 stanowisk, docelowo będzie wyposażony w kilka lamp oświetleniowych. Przedsięwzięcie to jest jedną z największych inwestycji podjętych przez naszą parafię w minionych latach. Dość wspomnieć, że do budowy parkingu wykorzystano ok. 450 ton kruszywa i ponad 1500 m² kostki brukowej, które zakupiła parafia, natomiast koszty związane z wykonaniem wzięły na siebie UMiG w Pajęcznie, który to zadanie zlecił Miejskiemu Zakładowi Komunalnemu.

Kilka tygodni temu zakończyła się **budowa przykościelnego parkingu**. Prace trwały blisko dwa miesiące i polegały na utwardzeniu kostką brukową istniejącego parkingu, a także na wykonaniu chodnika prowadzącego do bramy głównej. Parking posiada 50 stanowisk, docelowo będzie wyposażony w kilka lamp oświetleniowych. Przedsięwzięcie to jest

SYLWETKI PROBOSZCZÓW
parafii św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach
od roku 1925, czyli od powstania diecezji Częstochowskiej

KS. WŁADYSŁAW WILCZYŃSKI urodził się 8 września 1875 r. w Charłupi Małej w powiecie sieradzkim. Był synem Bolesława i Eleonory z Chartlińskich. Do szkoły początkowej uczęszczał w rodzinnej miejscowości, a w 1892 r. ukończył 5 klas gimnazjum filologicznego w Kaliszu. W tym samym roku wstąpił do Seminarium Duchownego we Włocławku. Ukończył tu 5 kursów studiów seminaryjnych, w czasie których otrzymał tonsurę i niższe święcenie kapłańskie. Przez następne dwa lata studiował na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu we Fryburgu w Szwajcarii. Po powrocie do kraju otrzymał święcenia kapłańskie w dniu 18 sierpnia 1901 r.

Jako wikariusz zaraz po święceniach kapłańskich pracował w parafii katedralnej we Włocławku. Następnie w 1903 r. został mianowany wikariuszem w Koninie, a po dwóch latach pracy w tej parafii został wyznaczony do pracy w parafii Siemkowiec w dekanacie brzeźnickim. W tym czasie pracował także jako nauczyciel religii w szkołach powszechnych. Jego praca pedagogiczna nie została zakłócona w roku 1905, kiedy wielu księży w diecezji kujawsko – kaliskiej za udział w wystąpieniach patriotycznych było pozbawionych prawa nauczania.

Po 9 latach pracy w Siemkowicach został mianowany rektorem kościoła popijarskiego w Wieluniu, a także prefektem organizującego się wówczas gimnazjum w tym mieście.

W 1909 r. został mianowany proboszczem w parafii Wierzchy w dekanacie Szadek, a po sześciu latach proboszczem w parafii Męka w dekanacie sieradzkim. Była to parafia dwukrotnie większa od poprzedniej. W dniu 25 września 1922 r. został mianowany proboszczem w parafii Czastary. Instalujący go dziekan wieruszowski ks. Antoni Suawadzki pisał w dniu 19 II 1923 r. „wybór Najdostojniejszy Pasterz zrobił dobry, wnosząc z pierwszych czynności nowego proboszcza znalazł on wielki posłuch u parafian, spragnionych pokarmu duchownego, toteż do św. Sakramentów przystępują, a szczupłe ściany kościoła z trudnością pomieścić ich mogą na nabożeństwach niedzielnych”. Pracował on także jako nauczyciel religii w miejscowych szkołach powszechnych.

Ostatnią placówką duszpasterską, w której pracował jako proboszcz była parafia Makowiska w dekanacie brzeźnickim. Nominację na to stanowisko otrzymał z rąk biskupa częstochowskiego T. Kubiny w dniu 3 grudnia 1931 r. Był to czas ożywionej działalności społecznej w diecezji częstochowskiej, dlatego i w parafii

przez niego kierowanej powstało kilka stowarzyszeń katolickich, m.in. Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży.

Z inicjatywy księdza oraz miejscowego dziedzica w latach 1933-38 wybudowano parafialny dom katolicki. Początek II wojny światowej był zapowiedzią ograniczeń w działalności kościelnej. Już na początku okupacji hitlerowskiej funkcjonariusze żandarmerii zabrali ks. Wilczyńskiego przemocą z Makowisk i pod eskortą prowadzili do Pajęczna. Zdarzenie to dobrze zapamiętali Roman Wojtasik i Władysław Żmudzki, których zeznania w lipcu 1945 roku spisał ks. Franciszek Olek: „Edward Kuc, zamieszkały w Łęczycy, kierowany zemstą osobistą wraz z dwoma żandarmami prowadził ks. Władysława Wilczyńskiego, proboszcza z Makowisk szosą w kierunku Pajęczna. Kiedy tenże znajdował się już poza wsią oprawca kazał mu na środku szosy uklęknąć i czołgać się do rowu. Następnie polecił powstać i paść na ziemię. To powtarzało się kilkanaście razy. Widząc przechodzące niewiasty Edward Kuc kazał proboszczowi wstać, odwrócić się do wsi i strzelając z rewolweru ponad głowę, kazał uciekać na plebanie z rękami do góry podniesionymi. Te tortury trwałyby dłużej, tylko w obronie księdza proboszcza stanęła Maria Trzebska. Zaznaczam, że Kuc Edward zaraz po wkroczeniu wojsk bolszewickich został zastrzelony”.

Dalsze losy księdza Wilczyńskiego poznajemy z relacji Wincentego Kotyli: „Dnia 15 kwietnia 1941 r. przyszło na plebanie do Makowisk dwóch żandarmów z posterunku żandarmerii Janki oraz Otto Meyer pełniący obowiązki Bezirkslandwirta w gminie Pajęczno i usunęli ks. Władysława Wilczyńskiego z plebanii, nakazując mu wyszukać sobie mieszkanie na wsi. Ks. proboszcz zamieszkał u Andrzeja Mielczarka obok cmentarza, a na plebanie wprowadził się Meyer Otto”. Ks. Wilczyński mieszkał u rodziny Mielczarków kilka miesięcy. W relacji przedstawionej ks. Olkowi przez Andrzeja Mielczarka i jego żonę Marię czytamy: „W nocy z 5/6 października 1941 r. przyszło do mojego domu trzech żandarmów z posterunku Janki i aresztowali ks. Władysława Wilczyńskiego, osadzając go w więzieniu w Wieluniu”.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej w Makowiskach

(O dalszych losach ks. Władysława Wilczyńskiego dowiemy się z następnego numeru Opiekuna)